

ligesaa lidt tror jeg, at det vil lykkes ham at paa-
vise, at der i Landsthingets Behandling skulde
være Noget, der i mindste Maade kan kaldes
et Brud paa det Traditionelle. Det ærede
Medlem ansøgte i saa Henseende navnlig to
Ting, det ene, at Landsthinget noget havde
nedsat Posten til Spisfuleelever og det andet, at
Landsthinget noget havde forhøjet Tilskudet til
Universitetet. Seg vil ikke negte, at hvis dette
skal betragtes som Brud paa det Traditionelle,
at man i ethvert Tilfælde har nedsat en Post, som
man mener, Erfaringen har godgjort, ikke behøver at
være saa højt — Meningen kan være rigtig eller gal,
men Nedsættelsen var som sagt begrundet paa, at
Kontoen havde vist sig i høj Grad overtilstræk-
kelig, idet man af den havde kunnet yde Under-
støttelse til alle dem, som havde søgt, medens der
dog vel har været Nogle blandt Ansøgerne, som
have været mindre kvalificerede — og hvis det
skal kaldes et Brud paa det Traditionelle, at man
søger at hævde, at Universitetet, hvis Formue
gjennem en Række af Finantslove, lige fra vor
første konstitutionelle Tid har været betragtet som
Noget, det var Opgaven at bevare for Universitetet,
at dette bevares som et Institut med særlige Fonds,
og at man med dette for Die forhøier en Bevil-
ling, saa veed jeg ikke, hvad det er for en Lovgiver,
det ærede Medlem har. I saa Fald vil Folkethingets
Behandling af Finantsloven omtrent paa hvert eneste
Punkt være et Brud paa det Traditionelle. Nei,
jeg tror ikke, at det vil lykkes det ærede Medlem
i nogen Maade at kaste Skylden for den Skif-
telse, Finantsloven har, bort fra dette Thing, og
det forekommer mig ogsaa saa meget besynderligere,
at det ærede Medlem vil gjøre dette Forsøg —
saa vel som det ærede Medlem for Aalborg Amts
5te Valgkreds (Holm) — som de jo rent maa
have glemt, at det jo netop blev ansøgt af Ord-
føreren som Begrundelse af, hvorfor man paa
disse Punkter stillede sig, som man gjorde, at man
netop vilde bevirke, at Finantsloven fik en saa-
dan Skiftelse, at Regjeringen og ingen Regjering
kunde forpære at bruge den, fordi man derved —
som den ærede Ordfører udtrykte sig — vilde
bane Vej for en Regjering, til hvilken „vi“ havde
Tillid. Det maa man aldeles have glemt, naar
man vil paastaa, at denne Finantslov er en
brugelig Finantslov og en Finantslov, som Folk-
thinget kunde forpære at vedtage. Det er jo
Noget, som hidtil har staaet fast, og som seneft
er indrømmet af det ærede Medlem for Kjøben-
havns Amts 5te Valgkreds (Holstein), at det netop
er Opgaven her at bringe Finantsloven i den
Stilling, at man derigjennem kan fjerne det Mi-
nisterium, til hvilket man ikke har Tillid. Seg
vil da sige, at, naar man stiller sig paa den
Maade, maa man have gjort sig det fuldstændig klart,
at man fremfalder en Konflikt. Man kan i den
Henseende sige, hvad man vil, man kan ikke komme
fra, at det er dette Thing, der netop har frem-

faldd den Kløft overfor det andet Thing, som man
nu omsider erkjender at være tilstede, og naar
man fra Flertallets Side har bebrejdet Regjering-
en, at den ikke har gjort Noget for at udjevne
denne Kløft, men tværtimod har bidraget til at
gjøre den større, saa vil jeg spørge, om der
fra dette Things Side er gjort noget som helst
Forsøg paa at udjevne Kløften. Er ikke den Om-
stændighed, at man paa hvert eneste Punkt er
vendt tilbage til sin tidligere Affattelse af Finants-
loven, at man paa hvert eneste Punkt har forkastet
den Forandring, Landsthinget har foretaget, alt
Andet end Vidnesbyrd om, at man fra dette Things
Side ønskede at gjøre Noget for at udjevne Kløf-
ten, den Kløft, som Folkethinget ved sin Behand-
ling af Finantsloven har fremfaldd. Det ærede
Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Holm)
rettede iqaar en Opfordring til os herovre, om
at se at komme til en Overenskomst med de ærede
Herrer af Flertallet angaaende denne Finantslov.
Det forekommer mig nu ganske vist besynderligt,
at det ærede Medlem paa det Stadium, hvortil
Forhandlingerne nu ere naaede, kommer med
en saadan Opfordring, thi i det ærede Flertals
Optræden, saaledes som denne viser sig i dets
Forslag og Betænkninger, ser man jo intet Spor
af en saadan Opfordring til gjenfaldig Smøde-
kommen. Smidlertid hørte jeg nøie efter, for at
faae at vide, hvad det var for en Basis, hvorpaa
det ærede Medlem mente, at en Overenskomst
mellem de to Afdelinger af dette Thing kunde til
Veie bringes, og det viste sig da, at det ærede
Medlem erklærede, at det kunde ikke ske paa den
Maade, at Flertallet frasaldd noget som helst af sine
Fordringer. For det Første, sagde han, fordi
Flertallet ikke vilde det, og for det Andet, fordi
Flertallet ikke kunde det for sine Vælgere. Dette
gjør nu ganske vist, at en Overenskomst bliver
noget vanskelig; men det ærede Medlem mente,
at den kunde nok til Veie bringes paa en meget
simpel Maade, nemlig derved, at vi herovre fuld-
stændig sluttede os til det ærede Medlem og hans
Meningsfæller, navnlig ogsaa i det, der er Ten-
dentzen i Flertallets Forslag, nemlig Fremfaldelse
af en Forandring af Ministerium. Men i den
Henseende tror jeg ikke, at det ærede Medlem fra
vor Side vil kunne vente nogen Overenskomst.
Det maa jo erindres, at det nuværende Mini-
sterium ikke er det første, som de ærede Herrer saa-
ledes have rettet deres Angreb paa. Dette Mi-
nisterium har den store Styrke — og det er en
overordentlig Styrke — at det er det tredje i
Rækken af de Ministerier, man prøver. De Her-
rer sige vel — og navnlig sagde det ærede Med-
lem for Odense Amts 7de Valgkreds, det — at
Folkethinget jo ikke har opstillet den Fordring, at
ville udpege selve Ministeriet for Hans Majestæt,
og ganske vist have de Herrer ikke peget paa be-
stemte Personer; men man kan jo her gaa frem
paa to Maader, nemlig dels pege paa bestemte